

Matovičovi kostlivci. Trafí ho čoskoro do hlavy vracajúci sa bumerang bezuzdného zatýkania všetkých nepohodlných?

- CZ24 News | 24. května 2021

SLOVENSKO: Príbeh o zbohatnutí podnikateľky Pavlíny, ktorá nákupom akcií firmy Arca za chrbtom manžela a bez jeho vedomia len vďaka svojim schopnostiam dobre zarobila, síce na úkor iných, ale v istých kruhoch to vôbec nevadí.

V povedomí spoločnosti kvárenej stresom spôsobeným vládou diletantov stále rezonuje šok z drzosti, akou si ten čo radí šúchať nožičkami a čakať zabezpečil cez svoju manželku nezákonné príjmy na úkor iných. A pritom také jeho konanie nesie všetky znaky možného zneužívania svojho náhleho priameho dosahu, ktorý si skrývajúci sa za výdobytok demokracie vyjadrenej vôľou istej skupiny občanov- voličov až prirýchlo osvojil s vedomím „ onáno“ on môže, veď vyhral voľby.

Kde je vôľa tam je aj cesta. To si zjavne uvedomila aj neslávna finančná skupina podnikajúca pod menom Arca, ktorej šéfstvo sa zameriavalo na široký okruh ľudí, ktorých prilákali prísluby vysokých výnosov. K jednému takému okruhu investujúcich bez pochyb patrí aj rodina premiéra Matoviča.

Len u značne naivných ľudí môže uspieť svojské tvrdenie pána domu, že z dôvodu dlhoročného zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva nemal prehľad o pôvodných investíciách manželky v následne krachujúcej spoločnosti.

Je príznačné, že v tejto dobe korytárov „nevidiacich brvno vo svojom oku“ popri poplatných médiách sa k hľadaniu pravdy o skutočnom stave vo veci vloženia kapitálu a následnej nezákonnej manipulácie pri vyplatení vkladu a výnosov Matovičovej rodiny nepridali ani na to vytvorené orgány štátu, napriek tomu, že im taká povinnosť vyplýva priamo zo zákona.

Podľa zverejnených údajov, došlo cca pred mesiacom cez ArcaInvestment k vyplateniu celého investičného vkladu Matovičovcov v sume 600.000,- € a k nemu aj zaplateniu plnej výšky výnosov.

K tejto výplate došlo po začatí súdnej reštrukturalizácie spoločnosti.

Tento postup je však v rozpore so zákonom a má všetky znaky spáchania trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Trestného zákona, ktorý v odseku jedna znie: „Kto ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmariť, hoci aj len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného veriteľa, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu, odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu veľkého rozsahu.

Zákon ďalej stanovuje pre tieto pojmy bližší výklad, keď uvádza kritériá výpočtu škody takto: „Škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Pokiaľ teda v súvislosti s rozhodnutím súdu o povolení reštrukturalizácie, viediac o svojej platobnej neschopnosti došlo zo strany predstaviteľa spoločnosti Arca k vedomému zabezpečeniu finančnému zvýhodneniu vyplatením sumy 600.000,- € ako vložených finančných prostriedkov a výnosov najmenej u jedného veriteľa napr. (rodiny Matovičovcov) čo sa logicky stalo na úkor iných veriteľov, tak došlo k zmareniu uspokojenia týchto veriteľovčo aj len v pomernej časti.

Majú však Matovičovci právne (vrátane trestnoprávných úvah) vyhraté z hľadiska takto získaných prostriedkov?

V tejto súvislosti je zaujímavý fakt, že ku dňu 1.1.2021 došlo k zrušeniu § 231 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Podľa neho sa prečinu podielníctva sa dopúšťal ten, kto ukryl, na seba alebo iného prevedie, prenajme alebo prijme ako záloh a) vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, alebo b) to, čo za takú vec bolo zadovážené.

Takto zákon trestnoprávne zabezpečoval právnu ochranu cudzej veci získanej trestným činom podielníka. Z hľadiska potreby viazanosti podielníctva k právnickej osobe konaním v jej mene, v jej prospech, jej prostredníctvom alebo v rámci jej činností považované ako konanie fyzickej osoby podľa § 4 ods. 1 písm. a) až c) zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb.

Pokiaľ HN Slovensko uverejnilo dňa 20.09.2020 príspevok: “ Matovič: Moja manželka neukradla ani jedno euro. Nedovolím takto ju očierňovať“, treba uviesť, že menovaná skutočne neukradla ani jedno euro. Keďže však z dôvodu protiprávneho postupu dlžníka došlo k jej neoprávnenému obohateniu, na úkor ostatných veriteľov, je tu dôsledok rovnajúci sa krádeži.

Zákon však z trestnoprávneho hľadiska postihuje aj nedbanlivostné konanie priamo sa dotýkajúce kauzy zvýhodnenia rodiny expremiéra, keďže v ustanovení § 233a Tr.zák. zakotvuje:

(1) Kto z nedbanlivosti ukryje, na seba alebo iného prevedie, prechováva alebo užíva vec väčšej hodnoty, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou na území Slovenskej republiky alebo v cudzine, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto inému z nedbanlivosti umožní zatajiť pôvod alebo zistenie pôvodu veci väčšej hodnoty, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej na území Slovenskej republiky alebo v cudzine.

(3) Odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

1. a) vo vzťahu k veci značnej hodnoty, alebo
2. b) závažnejším spôsobom konania.

(4) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 vo vzťahu k veci

1. a) hodnoty veľkého rozsahu, alebo
2. b) pochádzajúcej z obzvlášť závažného zločinu.

Ako zvláštny stav možno hodnotiť nečinnosť generálneho prokurátora SR, ako aj konkrétnych funkcionárov polície, ktorým povinnosť konať je uložená priamo zo zákona.

Títo plnením svojich zákonných povinností by prinajmenšom vyvrátili, alebo potvrdili skutočnosti, ktoré sú pred verejnosťou zatajované, pričom, keďže ide o jedného z najvyšších predstaviteľov štátu je namieste poznať skutočný stav v tejto závažnej kauze. Aj pre to, aby sa občan – volič mohol presvedčiť, či predvolebné sľuby vodcu Oľana o očiste spoločnosti od nečistých machinácií boli len prázdne slová usvedčujúce hodnotový a ľudský charakter tohto človeka pôsobiaceho v politike. On už má v tomto smere za sebou značne spornú minulosť. Preto jeho usvedčenie aj v tejto kauze by malo otvoriť oči nielen občanom – voličom ale aj tým poslancom, ktorí ešte stoja za pochybnými zámermi tejto vládnej garnitúry. Inak sa stavajú do radu tých ktorí sa tešia len na svoje príjmy plynúce z funkcie poslanca a v mnohých prípadoch raz budú musieť nieť aj zodpovednosť za svoje konanie.

Podľa ustanovenia § 2 Tr.por, ktorý zakotvuje základné zásady trestného konania je prokurátor povinný stíhať všetky trestné činy o ktorých sa dozvedel. Musí tak konať z úradnej povinnosti, čo sa vzťahuje aj na orgány polície.

Je zarážajúce, že v súčasnosti si polícia „podáva“ bývalého predstaviteľa NAKA Zuriana, za to, že pri „krčmovej“ debate s kajúcnikom mal vynášať utajované skutočnosti, až natolko zjavné, že o nich nesmel vedieť ani preverený zástupca šéfa SIS.

Takto aj (a nielen) Zurian by mal nieť priamu trestnoprávnú zodpovednosť za nečinnosť vo veci závažného podozrenia z neoprávneného obohatenia jedného z najvyšších činiteľov štátu.

Bežný čitateľ zaoberajúci sa súvislosťami medzi nečinnosťou nezávislých trestných orgánov štátu a povinnosťami zakotvenými v zákone si musí položiť otázku aj vo vzťahu k ustanoveniu § 234 Tr.zákona, ktorý postihuje legalizáciu príjmu z trestnej činnosti.

Ako to vyplýva z komentovania zámeru zákonodarcu: „ Oznamovaciu povinnosť majú štátne orgány, obce a iné právnické osoby, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov, lebo sú povinné prokurátorovi alebo policajným orgánom neodkladne oznámiť skutočnosti nasvedčujúce tomu, že ide o legalizáciu príjmu z trestnej činnosti, ak boli zistené v súvislosti s ich pôsobnosťou alebo činnosťou.

Páchatelom tohto trestného činu teda môže byť iba ten subjekt, ktorému povinnosť oznámiť alebo ohlásiť skutočnosti uvedené v odseku 1 písm. a) alebo b) vyplývajú zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie. Z výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že by malo ísť o

neodkladné oznámenie, to znamená, že príslušná osoba by mala čo najskôr využiť možnosť oznámiť spáchanie tohto trestného činu alebo neobvyklej obchodnej operácie. Treba pritom vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Ak dôjde k oznámeniu oneskorene, z formálnej stránky znaky tohto trestného činu budú naplnené.

Ide o úmyselný trestný čin, ktorý je dokonaný okamihom, keď príslušný subjekt nesplní svoju povinnosť oznámiť alebo ohlásiť spáchanie trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti alebo podozrivú obchodnú operáciu. Z časového hľadiska je táto povinnosť vyjadrená pojmom "bez zbytočného odkladu", ktorý však vyplýva z ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 297/2008 Z.z."

Pokiaľ teda povinnosť oznámenia trestnosti konania funkcionárov pôsobiacich vo firme Arca vyplýva zo zamestnania prokurátorovi, ktorý sa dozvedel o legalizácii príjmov z trestnej činnosti, tak si spoločnosť oprávnené kladie otázku: prečo nekoná generálny prokurátor SR, ktorý bol do funkcie nedávno ustanovený aby sa konečne začali riešiť nielen protiprávnosti účelovo fungujúcich „kajúcnikov“ ale aj evidentne neprehliadnuteľné protiprávne kroky konkrétnych osôb, aj keď pôsobia na najvyšších priečkach štátnej mašinérie. Práve pre to.

Úradnej povinnosti konať sa Dr. Žilinka v postavení generálneho prokurátora SR nemôže zbaviť. Svojou nepochopiteľnou nečinnosťou len prispieva k zraňujúcej polarizácii národa, ktorý chce poznať skutočnú pravdu o neoprávnenom obohatení sa rodiny expremiéra Matoviča a to nie len v kauze Arca.